

รายงานผลการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”

โดย

ส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มิถุนายน ๒๕๕๔

บทคัดย่อ

ด้วยประชาชนมีความต้องการและได้ดำเนินกิจการกระจายเสียงที่เรียกว่า “วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น” จึงเป็นการสมควรที่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) จะได้ทำการรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ สำหรับนำเสนอคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

ในการนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. จึงได้มอบหมายให้สำนักงาน กสทช. โดยสำนักกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ส่วนงานกิจการพิเศษ) ดำเนินการจัดให้มีการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”

การสัมมนาฯ ได้จัดขึ้นระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม ๒๕๕๔ ใน ๔ ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง (กรุงเทพฯ) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น) ภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่) และภาคใต้ (จังหวัดภูเก็ต) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มความเป็นไปได้ในการจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย โดยมีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการสัมมนาฯ รวม ๔ ครั้ง จำนวนกว่า ๑,๓๐๐ คน

ผลการสัมมนาสรุปได้เป็น ๙ ประเด็น ตามที่ได้รับฟังความคิดเห็น ซึ่งสรุปได้ว่าการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นมีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมเป็นได้ทั้ง ๒ ประเภท คือ บริการสาธารณะ และบริการชุมชน โดยในส่วนของวิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นวิทยุกระจายเสียงที่เกิดจากความต้องการของคนในชุมชนหรือคนในท้องถิ่น เป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน มีอิสระปราศจากกลุ่มอิทธิพล ดำเนินการโดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งตามหลักประชาธิปไตย ช่วยเหลือตนเองได้ มีศีลธรรมจรรยา และยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	๑
บทที่ ๒ วิธีการศึกษาและรับฟังความคิดเห็น	๒
บทที่ ๓ ผลการศึกษาและรับฟังความคิดเห็น	๖
ภาคกลาง	
ผลการสัมมนาภาคกลางโดยรวม	๖
กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๘
กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม	๑๐
กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ผลการสัมมนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม	๑๔
กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๑๖
กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม	๑๗
กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๙
ภาคเหนือ	
ผลการสัมมนาภาคเหนือโดยรวม	๒๑
กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๒๓
กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม	๒๔
กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๒๖
ภาคใต้	
ผลการสัมมนาภาคใต้โดยรวม	๒๗
กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๒๙
กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม	๓๐
กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๓๑
ข้อสังเกต	๓๓
บทที่ ๔ สรุปการสัมมนา	๓๔
ภาคผนวก	๓๘

บทที่ ๑

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

๑.๑ ความเป็นมา

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ได้มีประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราว (วิทยุกระจายเสียงชุมชน) ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปสื่อตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และส่งเสริมสิทธิในการสื่อสารของประชาชนโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรมความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะของภาคประชาชน

การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามอำนาจในมาตรา ๕ และมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกักกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ตลอดจนมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ตามประกาศฯ ข้างต้น ผู้มีความประสงค์จะประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงชุมชนได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการฯ เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ ได้เกิดกิจการกระจายเสียงที่เรียกว่า “วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น” ขึ้น โดยเป็นไปตามความต้องการของเครือข่ายวิทยุสมัครเล่นเสียงธรรมเพื่อประชาชน ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการในลักษณะของผู้มีสิทธิทดลองออกอากาศในลักษณะชั่วคราว เนื่องจากเป็นการให้บริการวิทยุกระจายเสียงชุมชนอยู่ก่อนวันที่ประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราว (วิทยุกระจายเสียงชุมชน) มีผลใช้บังคับ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

นอกจากนี้ กทช. รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม ได้ร่วมประชุมกลุ่มย่อย (focus group) ณ สำนักงาน กทช. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ร่วมกับมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักวิชาการได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับประเด็นความเป็นไปได้ของวิทยุเชิงประเด็นในประเทศไทย ประกอบกับมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนได้มีหนังสือที่พิเศษที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ขอให้สำนักงาน กทช. สนับสนุนการจัดรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ กทช. รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม เห็นควรสนับสนุนให้มีการจัดสัมมนาวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นตามที่มีมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนเสนอ โดยการสัมมนากำหนดให้เชิญนักวิชาการที่เกี่ยวข้องจากสถาบันการศึกษาในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๔ ภูมิภาค เพื่อประมวลความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนำเสนอ บทสรุปต่อ กทช. และเผยแพร่ต่อสังคมต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๓.๑ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๑.๓.๒ เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มความเป็นไปได้ในการจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย

บทที่ ๒

วิธีการศึกษาและรับฟังความคิดเห็น

การศึกษาเรื่องวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ได้ศึกษาโดยใช้วิธีการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” ซึ่งจัดขึ้นระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม ๒๕๕๔ ใน ๔ ภูมิภาค ๔ จังหวัด ดังนี้

๑. ภาคกลาง จัดที่กรุงเทพมหานคร วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค
๒. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดที่จังหวัดขอนแก่น วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมพูลแมน
๓. ภาคเหนือ จัดที่จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมฮอติเดย์ อินน์
๔. ภาคใต้ จัดที่จังหวัดภูเก็ต วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน

ทั้งนี้ ในการกำหนดพื้นที่จังหวัดเพื่อดำเนินการสัมมนานั้น ได้คัดเลือกจากการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ทั้งทางด้านการประกอบกิจการของสื่อในพื้นที่ ความสนใจของประชาชนด้านสื่อ และการคมนาคมที่สะดวกของผู้เข้าร่วมการสัมมนาจากจังหวัดอื่นๆ

รูปแบบการจัดสัมมนาแบ่งออกเป็น ๓ ภาค ซึ่งอยู่บนพื้นฐาน ดังนี้

ภาคเช้า วิทยากรบรรยาย เรื่องวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อปรับความเข้าใจของผู้ร่วมสัมมนาฯ ให้ตรงกันเป็นลำดับแรก เนื่องจากมีความหลากหลายในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านวัย การศึกษา อาชีพ และอื่นๆ รวมทั้งมีการเปิดรับฟังความคิดเห็น และตอบข้อซักถามช่วงแรก ณ ห้องประชุมใหญ่ เพื่อให้เกิดเข้าใจร่วมกันมากที่สุด

ภาคบ่าย ช่วงที่ ๑ ผู้เข้าร่วมสัมมนาเข้ากลุ่มย่อยที่ตนสนใจ เพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ห้อง ตามหัวข้อ ได้แก่

๑. ด้านศาสนา
๒. ด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม
๓. ด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส

ทั้งนี้ การแบ่งกลุ่มย่อยทำให้เกิดการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และมีระยะเวลาในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเพียงพอ โดยการกำหนดเป็น ๓ ห้อง ตามกลุ่มเนื้อหานั้นเพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในหัวข้อเดียวกันได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นได้โดยสะดวก ซึ่งกลุ่มศาสนาเป็นกลุ่มที่ สำนักงาน กสทช. ทราบถึงความต้องการและการดำเนินการวิทยุกระจายเสียงชุมชนเชิงประเด็น ในขณะที่กลุ่มอื่นๆ ที่กำหนด เป็นกลุ่มที่มีความต้องการด้านรายการวิทยุกระจายโดยเฉพาะ

ในการระดมความคิดเห็น มีวิทยากรอำนวยความสะดวก และกระตุ้นให้ที่ประชุมกลุ่มย่อยร่วมกันแสดงความคิดเห็น รวมทั้งสรุปผลจากการระดมความคิดเห็น

ภาคบ่าย ช่วงที่ ๒ วิทยากรประจำกลุ่มย่อย นำเสนอความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มย่อยโดยสรุป จากนั้นผู้เข้าร่วมสัมมนาร่วมแสดงความคิดเห็น ณ ห้องประชุมใหญ่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อสรุปของแต่ละกลุ่มย่อยอย่างแท้จริง และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ ทบทวนหรือเพิ่มเติมความคิดเห็นต่างๆ อีกครั้ง

รูปแบบการจัดสัมมนา

ประเด็นสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น ประกอบไปด้วย ๙ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต
๒. การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)
๓. การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน
๔. สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)
๕. ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)
๖. การกำกับดูแล
๗. แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)
๘. คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ
๙. แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

ผู้ร่วมสัมมนาสามารถแสดงความคิดเห็นในห้วงสัมมนาได้อย่างอิสระ และสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ในใบแสดงความคิดเห็น ซึ่งแจกจ่ายให้แก่ผู้ร่วมสัมมนาทุกท่าน

เจ้าหน้าที่ส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักงาน กสทช. และหน่วยวิจัยนิเทศศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีรวบรวมข้อมูล และสรุปประเด็น

การจัดการสัมมนาทั้ง ๔ ครั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาฯ โดยมีวิทยากรจากสำนักงาน กสทช. นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา สมาคม มูลนิธิ รวมทั้งบุคคลทั่วไปเข้าร่วมสัมมนาฯ รายละเอียดในแต่ละพื้นที่ มีดังนี้คือ

๑. ภาคกลาง

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” จัดขึ้นครั้งที่ ๑ จังหวัดกรุงเทพมหานคร วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค มีนายฐากร ตัณฑสิทธิ์ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ กสทช. เป็นผู้กล่าวรายงาน และรองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาฯ และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ และมีวิทยากร จำนวน ๔ คน ได้แก่

๑. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๓. นายเจษฎา อนุจारी สภานายความ
๔. นายตรี บุญเจือ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักงาน กสทช.

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ในภาคกลางนี้มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๔๐ คน จำแนกตามกลุ่มย่อยได้ ดังนี้

๑. กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๑๖๗	คน
๒. กลุ่มย่อยด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม	๖๑	คน
๓. กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๒	คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน	๒๔๐	คน

๒. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิฑูรกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” จัดขึ้นครั้งที่ ๒ ที่จังหวัดขอนแก่น วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น มีนายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล ปฏิบัติหน้าที่รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ เป็นผู้กล่าวรายงาน และรองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาฯ และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ และวิทยากร จำนวน ๕ คน ได้แก่

๑. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๓. นายเจษฎา อนุจारी สภานายความ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ฤทธิรอด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๕. นายตรี บุญเจือ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักงาน กสทช.

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๔๔๓ คน จำแนกตามกลุ่มย่อยได้ ดังนี้

๑. กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๓๗๑	คน
๒. กลุ่มย่อยด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม	๕๘	คน
๓. กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๔	คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน	๔๔๓	คน

๓. ภาคเหนือ

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิฑูรกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” จัดขึ้นครั้งที่ ๓ จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ โรงแรมฮอติเดย์ อินน์ มีนายพิชัย สุวรรณกิจบริหาร ผู้อำนวยการส่วนงานออกใบอนุญาต เป็นผู้กล่าวรายงาน และรองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาฯ และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ และวิทยากร จำนวน ๕ คน ได้แก่

๑. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท
๒. นายกฤษดา โรจนสุวรรณ สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. อาจารย์ ดร.จิรพร วิทยศักดิ์พันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

๕. นายตรี บุญเจือ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักงาน กสทช.

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ในภาคเหนือนี้มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๘๖ คน จำแนกตามกลุ่มย่อยได้ ดังนี้

๑. กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๑๕๗	คน
๒. กลุ่มย่อยด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม	๘๓	คน
๓. กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๔๖	คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน	๒๘๖	คน

๔. ภาคใต้

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” จัดขึ้นครั้งที่ ๔ จังหวัดภูเก็ต วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน มีพันเอก สมมาศ สำราญรัตน์ ผู้อำนวยการส่วนงานกฎหมาย เป็นผู้กล่าวรายงาน และรองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาฯ และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ และวิทยากร จำนวน ๖ คน ได้แก่

๑. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท
๒. นายกฤษดา โรจนสุวรรณ สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ คณะกรรมการรณรงค์เพื่อการปฏิรูปสื่อ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๖. นายตรี บุญเจือ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักงาน กสทช.

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ในภาคใต้นี้มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๓๑ คน จำแนกตามกลุ่มย่อยได้ ดังนี้

๑. กลุ่มย่อยด้านศาสนา	๒๒๒	คน
๒. กลุ่มย่อยด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม	๘๘	คน
๓. กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๒๑	คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน	๓๓๑	คน

บทที่ ๓

ผลการศึกษาและรับฟังความคิดเห็น

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
ได้ผลการสัมมนาในแต่ละภูมิภาคโดยรวม และกลุ่มย่อยมีดังนี้

๑. ภาคกลาง

๑.๑ ผลการสัมมนาภาคกลางโดยรวม

๑.๑.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะ ของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมเป็นได้ทั้ง ๒ ประเภท
คือ บริการสาธารณะ และบริการชุมชน

คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตควรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ขอใบอนุญาตวิทยุ
ชุมชนเชิงประเด็นควรมีองค์กรที่ชัดเจนและอาจอยู่ในรูปมูลนิธิ

๑.๑.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของ งบประมาณ)

ชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และต้องสะท้อนความต้องการของชุมชน
นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลสถานี
วิทยุกระจายเสียงในแต่ละพื้นที่ คณะกรรมการควรมีลักษณะเป็นเครือข่าย ในการบริหารจัดการต้อง
อยู่ในลักษณะขององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร มีอิสระในการบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยผู้บริหาร
จัดการต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะ โปร่งใส ตรวจสอบได้จากทุกภาคส่วน

ด้านงบประมาณควรมาจากหลายแหล่ง มีการระดมทุนจากหลายภาคส่วน เช่น วัตถุประสงค์
การกุศลภายในชุมชนกันเอง ภาษีของท้องถิ่นจากการจัดสรรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง
กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์
สาธารณะ (กองทุนวิจัยและพัฒนาฯ) ของ กสทช. โดยอาจให้มีการโฆษณาได้ แต่จะต้องไม่มีการ
แทรกแซงใด ๆ และต้องเป็นอิสระจากรัฐ

๑.๑.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนมีหลายรูปแบบ และขึ้นอยู่กับเนื้อหา นอกจากนี้การมีส่วนร่วม
สามารถเป็นได้ทุกระดับตั้งแต่การโทรศัพท์เข้าร่วมรายการ (phone in) จัดทำนโยบายทุกระดับ
ไปจนถึงการจัดตั้งสภาผู้ฟังที่มีตัวแทนจากทุกภาคส่วน เพื่อให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเข้าถึงคน
ทุกกลุ่มได้ และเพื่อให้กลุ่มผู้ฟังตรวจสอบการทำหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๑.๑.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

สัดส่วนของเนื้อหาของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น โดยการประกอบกิจการประเภทใด ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินรายการ การแสดงความคิดเห็น การตอบสนองความต้องการของชุมชน การเปิดพื้นที่ให้ความรู้ที่เฉพาะเจาะจง หรือความรู้ที่จำเป็นที่ประชาชนต้องได้รับประโยชน์เพื่อเผยแพร่ในวิทยุชุมชนเชิงประเด็น ควรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการบริการสาธารณะ และบริการชุมชน กล่าวคือให้มีรายการที่เป็นข่าวสาร หรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ชุมชนหรือท้องถิ่นที่รับบริการในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ โดยในส่วนของเนื้อหารายการมีความหลากหลาย

๑.๑.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

สถานีวิทยุกระจายเสียงเป็นไปได้ทั้งแบบสถานีรวมประเด็นหรือสถานีแบบประเด็นเดียว ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับชุมชน โดยในแบบประเด็นเดียวสามารถมีประเด็นย่อยที่หลากหลายได้ แต่ต้องเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นจากความต้องการและความสนใจของชุมชนที่แท้จริง

๑.๑.๖) การกำกับดูแล

การกำกับดูแลโดยอำนาจรัฐ ควรมีมากที่สุดคือ ร้อยละ ๘๐ แต่ให้มีการควบคุมเป็นส่วนน้อยคือ ร้อยละ ๒๐ สำหรับประเด็นการศึกษาควรมีคณะกรรมการดูแลด้านการศึกษาโดยเฉพาะ

โดยในการดำเนินงานควรมีกระบวนการในการสร้างเครือข่ายของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น การมีส่วนร่วมของประชาชน และการมีสภาผู้ฟัง ตลอดจนจรรยาบรรณช่วยกำกับดูแล

๑.๑.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

ควรมีการส่งเสริมศักยภาพ และการจัดทำแหล่งสารสนเทศด้านเสียงให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเข้าถึงและใช้ประโยชน์ และการตั้งสถานีให้มีคุณภาพ เช่น ส่งเสริมการพูดให้ถูกต้อง กำหนดมาตรฐานการผลิตรายการ การจัดรายการ ด้านจรรยาบรรณ ด้านเทคนิค รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบ

ควรมีการส่งเสริมการอบรมการบริหารจัดการ ส่งเสริมการกำกับดูแลตนเอง ส่งเสริมความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการประกอบกิจการ ตลอดจนส่งเสริมหลักการเพื่อส่งเสริมให้สื่อภาคประชาชนได้มาตรฐาน รวมทั้งสนับสนุนด้านงบประมาณ

๑.๑.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ด้านพื้นที่ หรือการครอบคลุมการให้บริการ ควรมีพื้นที่การบริการที่หลากหลาย หรืออาจเป็นลักษณะโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างกัน นอกจากนี้การครอบคลุมของสัญญาณและย่านความถี่ จะต้องมีความชัดเจน มีมาตรฐานทางเทคนิค เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นครอบคลุมพื้นที่หลาย

จังหวัด ควรกำหนดย่านความถี่ที่ชัดเจน ส่งเสริมการผลิตและควมมีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นที่มีมาตรฐานในประเทศ ในราคาที่เหมาะสม

๑.๑.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นต้องเกิดจากความต้องการของคนในชุมชนหรือคนในท้องถิ่นนั้น ๆ สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน มีอาสาสมัคร ปรารถนาจากกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน แนวคิดเป็นของประชาชน มีการบริหารภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประชาชน โดยประชาชน เป็นกระบวนการเรียนรู้ของสื่อภาคประชาชน ตอบสนองความต้องการของชุมชนให้สาระข่าวสารความรู้อย่างเท่าเทียม และส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งตามหลักประชาธิปไตย ช่วยเหลือตนเองได้ มีศีลธรรมจรรยา ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการสัมมนาในแต่ละกลุ่มย่อยมีดังนี้

๑.๒ กลุ่มย่อยด้านศาสนา

๑.๒.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ ประเภทบริการชุมชน เนื่องจากคำว่า “ชุมชน” นั้นหมายถึง ชุมชนที่อยู่ห่างไกลแต่สามารถสื่อสารกันได้ มีความสนใจประเด็นใดประเด็นหนึ่งร่วมกัน ซึ่งการเป็นวิทยุชุมชนเชิงประเด็นนั้นต้องเกิดจากความต้องการของชุมชน และเป็นอิสระจากรัฐ

นอกจากนี้ แต่ละสถานีจะต้องมีใบอนุญาต และจำเป็นที่จะต้องมืองค์กรที่ชัดเจน รวมทั้งต้องเป็นไปในเชิงสถาบันมากกว่าปัจเจกบุคคล และควรอยู่ภายใต้มูลนิธิเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๑.๒.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการเชิงประเด็นเพื่อสนองตอบความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ การบริหารจัดการต้องสะท้อนความต้องการของชุมชน และมีการบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อผลประโยชน์ของชุมชน โดยไม่ขัดต่อกฎหมายหรือหลักธรรมของแต่ละศาสนา

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นจะต้องเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไร คือไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร แหล่งงบประมาณที่ได้มาจากชุมชนทั้งหมด

๑.๒.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนมีหลายรูปแบบ การมีส่วนร่วมควรขึ้นอยู่กับเนื้อหา แต่ควรมีมาตรฐาน นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมสามารถเป็นได้ทุกระดับตั้งแต่การโทรศัพท์เข้าร่วมรายการ (phone in) ไปจนถึงการจัดตั้งสภาผู้ฟังที่มีตัวแทนจากทุกจังหวัด ตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ เด็ก สตรี เพื่อให้เข้าถึงคนทุกกลุ่มได้

๑.๒.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นมีความเป็นอิสระ ดังนั้นจะต้องไม่ถูกจำกัดด้านเนื้อหา แต่ควรกำหนดกรอบในการกำหนดคำว่า “สาระและบันเทิง”

๑.๒.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

ด้านเนื้อหา ในส่วนของสาระบันเทิงควรมีความหลากหลาย และเป็นเนื้อหาที่คนฟังต้องการจริง ๆ อาจมีประเด็นเดียวหรือหลายประเด็นก็ได้

๑.๒.๖) การกำกับดูแล

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยอำนาจรัฐ ซึ่งควรมีมากที่สุดคือ ร้อยละ ๘๐ แต่ให้มีการควบคุมเป็นส่วนน้อยคือ ร้อยละ ๒๐ กล่าวคือการควบคุมนั้นให้น้อยที่สุด

ทั้งนี้ในส่วนของกรอบใบอนุญาตประกอบกิจการ การกำกับดูแลในลำดับแรกสุด คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ ถือเป็นกรอบในการกำกับดูแลและกรอบในการทำงานของวิทยุชุมชนเชิงประเด็น

กระบวนการในการสร้างเครือข่ายของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น การมีส่วนร่วมของประชาชน การมีสภาผู้ฟัง สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นการกำกับดูแลตนเอง นอกจากนี้มีการใช้กรอบจรรยาบรรณในการเข้ามากำกับดูแลด้วย

๑.๒.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

การส่งเสริมการประกอบกิจการนั้น วิทยุชุมชนเชิงประเด็นทุกแห่งยินดีที่จะให้มีการสนับสนุนส่งเสริม หรือรับความช่วยเหลือจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคนิค ด้านการดำเนินงาน รวมทั้งการสนับสนุนด้านเงินทุน แต่ไม่ต้องการให้มีการควบคุมจากภาครัฐ

๑.๒.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

หลักการสากลของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ซึ่งแม้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นจะเป็นเพียงสถานีวิทยุกระจายเสียงรูปแบบหนึ่ง แต่ก็ควรระมัดระวังตัวชี้วัดทางภูมิศาสตร์ที่จะมาจำกัดการส่งสัญญาณ

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นไม่ควรจำกัดอยู่เฉพาะผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการซื้อเครื่องส่งที่มีกำลังส่งสูง และสามารถครอบคลุมพื้นที่กว้างได้ อันเป็นการจำกัดให้เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีสิทธิเหนือคนอื่น

ด้านปัญหาทางเทคนิค พบค่อนข้างน้อย นอกจากนี้อาจมีการใช้คลื่นความถี่ในระบบ เอ.เอ็ม เพื่อช่วยให้มีช่องทางมากขึ้น

๑.๒.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิद्यุกระจ่ายเสียงเชิงประเด็นเป็นของประชาชน มีการบริหารภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประชาชน โดยประชาชน

๑.๓ กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม

๑.๓.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย โดยวิद्यุกระจ่ายเสียงเชิงประเด็นสามารถประกอบกิจการตามประเภทของใบอนุญาตได้ ๒ ประเภทคือ บริการสาธารณะ และบริการชุมชน ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิด ความสนใจ และความต้องการของชุมชนเป็นหลัก ส่วนคุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตให้ เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๑.๓.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารดูแลทุกสถานี และมีสหภาพ สหภาพแรงงาน เช่น วิชาสหกิจรถไฟที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ดูแล แต่ก็มีอิสระของตนเอง มีความเชี่ยวชาญหรือผลงานเป็นที่ ประจักษ์ในประเด็นนั้น ๆ

องค์กรก่อตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี แต่ถ้าเป็นการบริหารระดับประเทศให้องค์กรก่อตั้ง มาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

แหล่งที่มาของงบประมาณควรมาจากหลายแหล่ง ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เป็นเงินจาก ชุมชน วัด องค์กรการกุศล ภาษีของท้องถิ่นจากการจัดสรรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การระดม ทุนของสถานี จากการโฆษณา และการอุปถัมภ์นี้ให้ตามความบริสุทธิ์ใจ รวมทั้งกองทุนวิจัยและ พัฒนาฯของ กสทช.

คณะกรรมการควรมีลักษณะเป็นเครือข่าย ทั้งนี้เพื่อให้ไม่จำกัดความคำว่า “ชุมชน” เพียงแค่ เชิงพื้นที่หรือเชิงกายภาพเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อมีคณะกรรมการในระดับชาติแล้ว ก็ควรมี คณะกรรมการในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นด้วย เช่น ตัวแทนภาค ตัวแทนจังหวัด โดยมีสัดส่วนของผู้ ประกอบกิจการมากกว่าภาคส่วนอื่น ๆ โดยคณะกรรมการเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ให้บริการ

การบริหารจัดการโดยผู้มีจิตสาธารณะ โปร่งใส ตรวจสอบได้จากทุกภาคส่วน

๑.๓.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบายทุกระดับ โดยกรรมการมีสัดส่วนมาจากชุมชน และควรมีการรวมกลุ่มผู้ฟังเพื่อตรวจสอบการทำหน้าที่ของวิद्यุกระจ่ายเสียงเชิงประเด็น ในขณะที่ สถานีมีการรับเรื่องร้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบของสถานีวิद्यุกระจ่ายเสียง

๑.๓.๔) สัตว์ส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

เนื่องจากเป็นวิทยุชุมชนเชิงประเด็น ดังนั้นการพิจารณาเรื่องสาระและความบันเทิงควรคำนึงถึงประเด็นหลักตามประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ รวมทั้งคำนึงถึงสัดส่วนรายการที่ผลิตจากสถานี และรายการที่รับจากสื่ออื่น ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับกฎหมายที่มีอยู่

๑.๓.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

สถานีวิทยุกระจายเสียงเป็นไปได้ทั้งสถานีแบบรวมประเด็นหรือสถานีแบบประเด็นเดียว ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับชุมชน โดยสามารถมีประเด็นย่อยที่หลากหลายได้ แต่ต้องเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นจากความต้องการและความสนใจของชุมชนนั้น ๆ และต้องไม่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำของแหล่งทุนหรือการเมือง เป็นกลางทางการเมือง และไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล

๑.๓.๖) การกำกับดูแล

ควรมีองค์กรหลัก และองค์กรย่อยของชุมชนดูแลเรื่องเนื้อหา (content) เพื่อใช้ประเมินและสนับสนุนงบประมาณ

๑.๓.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

ส่งเสริมศักยภาพ และการจัดทำแหล่งสารสนเทศด้านเสียงให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเข้าถึงและใช้ประโยชน์ และการตั้งสถานีให้มีคุณภาพ เช่น ส่งเสริมการพูดให้ถูกต้อง กำหนดมาตรฐานการผลิตรายการ ด้านจรรยาบรรณ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบ

การส่งเสริมการอบรมการบริหารจัดการ ส่งเสริมการกำกับดูแลกันเอง ส่งเสริมความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการประกอบกิจการ ตลอดจนส่งเสริมหลักการเพื่อส่งเสริมให้สื่อภาคประชาชนได้มาตรฐาน

๑.๓.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ควรถูกกำหนดย่านความถี่ที่ชัดเจน และมาตรฐานด้านเทคนิค ส่งเสริมการผลิตและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นที่มีมาตรฐานในประเทศ ในราคาที่เหมาะสม

๑.๓.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน มีอาสาสมัคร ปราศจากกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน

เป็นกระบวนการเรียนรู้ของสื่อภาคประชาชน ตอบสนองความต้องการของชุมชนให้สาระข่าวสารความรู้ อย่างเท่าเทียม

ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งตามหลักประชาธิปไตย ช่วยเหลือตนเองได้ มีศีลธรรมจรรยา
ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๔ กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส

๑.๔.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะ ของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นการศึกษาควรอยู่ใน
ใบอนุญาตประเภทที่ ๑ กล่าวคือเป็นบริการสาธารณะ เนื่องจากการศึกษาไม่ใช่ประเด็นใดประเด็น
หนึ่ง และมีหน้าที่ในการให้ความรู้เพื่อตอบสนองทุกความต้องการกับชุมชนสาธารณะ มีการบริหาร
จัดการโดยบุคลากร มีส่วนร่วมกับพื้นที่ มีการกระจายเสียงที่กว้างกว่าตำบลหรือชุมชนเล็ก ๆ มีการ
เชื่อมโยงสัญญาณกับเครือข่าย มีการระดมทุน และการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ

๑.๔.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของ งบประมาณ)

ด้านการบริหารจัดการ เมื่อมีการเปิดพื้นที่แล้วควรให้ชุมชนมีการบริหารจัดการกันเอง
รัฐทำหน้าที่เพียงช่วยสนับสนุนเท่านั้น

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นการศึกษา ส่วนใหญ่การสนับสนุนด้านเงินทุนมาจากมหาวิทยาลัย และ
มีเครือข่ายภาคประชาชน โดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายต่าง ๆ เช่น สมาคมศิษย์เก่า กลุ่มหอการค้า กลุ่ม
วิสาหกิจ มีความร่วมมือในรูปแบบกองทุนหรือผู้สนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งความเป็นไปได้ในอนาคต การมี
ส่วนร่วมของประชาชนต้องมาจากเครือข่ายที่มี ดังนั้นการใช้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเพื่อบริการ
สาธารณะควรกำหนดตามคุณลักษณะเครือข่ายที่มีในสังคม เช่น เครือข่ายกลุ่มผู้สูงอายุ เครือข่ายกลุ่ม
ภาคธุรกิจชุมชน เครือข่ายเกษตรกร เครือข่ายผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ

๑.๔.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการประเภทใดต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
ท้องถิ่นหรือกลุ่มคน เช่น กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและหรือผู้พิการ การดำเนินรายการ การแสดงความคิด
เห็น การตอบสนองความต้องการของชุมชน การเปิดพื้นที่ให้ความรู้ที่เฉพาะเจาะจง หรือความรู้ที่
จำเป็นที่ประชาชนต้องได้รับประโยชน์เพื่อเผยแพร่ในวิทยุชุมชนเชิงประเด็น

นอกจากนี้ ควรเชื่อมโยงเนื้อหารายการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นไปยังสื่ออื่นเพื่อให้คน
ทุกกลุ่มความพิการ โดยเฉพาะคนหูหนวกได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

๑.๔.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นควรมีเนื้อหาเฉพาะประเด็น มีการกำหนดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๗๐ และเสริมด้วยความหลากหลาย ส่วนรายการสำหรับกลุ่มความสนใจอื่น ๆ
อีกร้อยละ ๓๐ ต้องมีการกำหนดสัดส่วนให้มีความชัดเจน

เนื้อหารายการควรมีหลากหลายแนวคิด และควรเปิดโอกาสให้หลากหลายกลุ่มเข้ามาดำเนินการในส่วนนี้ได้ แม้กระทั่งเป็นการประกอบกิจการบริการสาธารณะ หรือบริการชุมชน แต่มีเนื้อหาที่เป็นเชิงธุรกิจก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้

๑.๔.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

ด้านความหลากหลายของเนื้อหา หากเป็นประเด็นเฉพาะสามารถเสริมประเด็นย่อยเข้ามาเป็นเนื้อหาสาระของรายการในสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นได้ แต่ต้องมีการกำหนดสัดส่วนที่ชัดเจน

๑.๔.๖) การกำกับดูแล

ให้มีคณะกรรมการดูแลด้านการศึกษาโดยเฉพาะ เพื่อจะได้มีโอกาสเจริญก้าวหน้าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชนให้ได้มากที่สุด

๑.๔.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

ด้านแนวทางการส่งเสริม ควรจัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องในทุกส่วน เช่น การจัดอบรมด้านเทคนิค การให้ความรู้ด้านการจัดรายการเชิงประเด็น ฯลฯ

๑.๔.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ด้านพื้นที่ หรือการครอบคลุมการให้บริการ ควรมีพื้นที่บริการที่หลากหลาย หรืออาจเป็นลักษณะโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีบางรายการเกี่ยวกับการศึกษามีจุดแข็งที่สามารถดำเนินการเชื่อมโยงกับกลุ่มอื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็มีบางรายการที่เชื่อมสัญญาณเข้าหากัน มีการใช้รายการร่วมกัน และเป็นอีกช่องทางที่ติดต่อกับชุมชนได้

ให้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ที่มีอยู่ทั้งหมด โดยจัดสรรสัดส่วนมากที่สุดแก่กิจการประเภทบริการสาธารณะและบริการชุมชน เพราะหากเป็นการประกอบกิจการทางธุรกิจที่มีการแสวงหากำไร เมื่อได้กำไรมากก็สมควรที่จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมมากกว่าการประกอบกิจการประเภทอื่น

การครอบคลุมของสัญญาณจะต้องมีความชัดเจน มีมาตรฐานทางเทคนิค เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัด อย่างไรก็ตามมีการเสนอความเห็นอีกส่วนหนึ่งให้คลื่นการศึกษาเป็นคลื่นเดียวกันทั่วประเทศ แม้จะมีระยะทางห่างกันก็ตาม

๑.๔.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็น ต้องเกิดจากความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

การศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ หน่วยงานที่จะขอใบอนุญาตควรจะมีผลการสำรวจเชิงพื้นที่ของ
คนในบริเวณนั้นด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่า ชุมชนมีความต้องการสถานีวิทยุชุมชนเชิงประเด็นอย่าง
แท้จริง (มีสถานีวิทยุกระจายเสียงของสถาบันการศึกษา)

๒. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒.๑ ผลการสัมมนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม

๒.๑.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะ
ของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ส่วนประเภทใบอนุญาตที่เหมาะสมสามารถเป็นได้ทั้ง ๒
ประเภท คือ ประเภทบริการชุมชน และบริการสาธารณะ หากเป็นประเภทบริการสาธารณะต้อง
พิจารณาจากประเด็นสำคัญ ๆ อาทิ ศาสนา และสามารถดำเนินการในลักษณะเครือข่ายได้

๒.๑.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของ
งบประมาณ)

การบริหารจัดการจำแนกเป็น ๒ ลักษณะ กล่าวคือ การบริหารจัดการแบบองค์กรสมาคม
หรือมูลนิธิที่ดำเนินการตามประเด็น และบริหารจัดการแบบการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มสตรี โดยต้องมี
โครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งเป็นกรรมการบริหาร
และสภาผู้ฟัง ทั้งนี้อาสาสมัครมาจากคนหลากหลายกลุ่มรวมตัวกันเป็นเครือข่าย และเป็นระบบดูแล
กันเอง

ด้านแหล่งที่มาของงบประมาณได้จากการรับบริจาค จากสมาชิกที่ฟังรายการ การทอดผ้าป่า
และจากเงินสนับสนุนของภาครัฐ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินสนับสนุนจากกองทุนวิจัย
และพัฒนาฯ

๒.๑.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเกิดจากความต้องการของชุมชน การมีส่วนร่วมเป็นได้ทั้งการมีส่วน
ร่วมของประชาชนกับสถานี และการแลกเปลี่ยนรายการระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงด้วยกัน โดย
การมีส่วนร่วมนั้นในแบบแรกนั้นมีได้หลายระดับ ตั้งแต่การแบ่งปันข้อมูล การโทรศัพท์เข้าร่วม
รายการ (phone in) การร่วมจัดรายการ การร่วมบริหารจัดการสถานี ไปจนถึงการมีส่วนร่วมในเชิง
เครือข่าย

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมนั้นควรมีกรอบกติกาที่ชัดเจน และอาสาสมัครที่เข้ามามีส่วนร่วม
ในการบริหารจัดการของสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นควรทำด้วยความสุขใจ

๒.๑.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

สัดส่วนของสาระต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ส่วนสาระบันเทิงควรให้แต่ละสถานีกำหนด ขึ้นมาจากประเด็นที่ชุมชนต้องการตามความเหมาะสม โดยสามารถสร้างปัญญาให้แก่ผู้ฟังและ ไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม ทั้งนี้ต้องเคร่งครัดในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะการปฏิบัติตาม กรอบที่กฎหมายกำหนด

๒.๑.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถเป็นได้ทั้งระดับรายการและระดับสถานี ซึ่งหากเป็น ลักษณะรายการนั้น ในหนึ่งสถานีมีการนำเสนอรายการที่เป็นลักษณะประเด็นเฉพาะหลากหลาย ประเด็น ส่วนระดับสถานีควรมีประเด็นเดียว อาทิ ศาสนา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ฟังได้ทุก เวลาที่ต้องการจะเข้าถึง อย่างไรก็ตาม หากเป็นแบบสถานีประเด็นเดียว ควรเน้นเนื้อหาด้านสาระ มากกว่าด้านบันเทิง

๒.๑.๖) การกำกับดูแล

การกำกับดูแลโดยชุมชนกำกับดูแลกันเองร้อยละ ๘๐ ส่วนการกำกับดูแลจากภาครัฐเพียง ร้อยละ ๒๐ หรือตามกรอบแนวทางของกฎหมาย และควรกำหนดให้มีการใช้คลื่นความถี่ที่ชัดเจน มี สถานีเฝ้าฟังทุกเขตพื้นที่

๒.๑.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

รัฐควรสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวิทยุชุมชนเชิงประเด็น ให้การสนับสนุนด้านเทคนิค จัดตั้ง หน่วยงานที่คล้ายกับ กบว.¹ เดิม ซึ่งทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย และการจัดรายการ จัดให้ มีคณะอนุกรรมการร่างประกาศว่าด้วยวิทยุชุมชนเชิงประเด็น และเปิดรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน ส่งเสริมให้มีการอบรม การสร้างความรู้ความเข้าใจ ทั้งความรู้ในด้านการจัดการ ด้าน อุปกรณ์ ด้านเทคนิค ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพ แต่ไม่ต้องการการแทรกแซงจากรัฐ

๒.๑.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

การส่งสัญญาณและการครอบคลุมของสัญญาณนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะทางพื้นที่และประเด็น นั้น ๆ และการดำเนินงานต้องมีเครือข่ายทั่วทั้งประเทศ นอกจากนี้ ต้องมีการจัดสรรคลื่นความถี่ใน ลักษณะโครงข่าย และควรจัดกำลังส่งกระจายเสียงเป็น ๓ ระดับ โดยแบ่งตามขนาดเมือง คือ ขนาด ใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก การจัดสรรคลื่นความถี่พิจารณาตามความต้องการของชุมชน การ รวมตัวกันของเครือข่าย และการมีอยู่ของคลื่นความถี่ที่สามารถเป็นไปได้จริง การครอบคลุมของ สัญญาณต้องมีความชัดเจน และสามารถใช้อื่นวิทยุที่มีอยู่ได้อย่างแท้จริง

¹ คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

๒.๑.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประโยชน์สุขส่วนรวมของชุมชน ไม่แสวงหากำไร ไม่จำกัดพื้นที่ เป็นอิสระ สามารถแบ่งปันข้อมูลกันได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย จรรยาบรรณ ศีลธรรม และสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการสัมมนาในแต่ละกลุ่มย่อยมีดังนี้

๒.๒ กลุ่มย่อยด้านศาสนา

๒.๒.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ซึ่งประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมนั้นสามารถเป็นได้ทั้ง ๒ ประเภท คือ ประเภทบริการสาธารณะ และบริการชุมชน

นอกจากนี้ มีการแสดงความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการตรากฎหมายเพิ่มขึ้นสำหรับวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นศาสนาโดยเฉพาะ

๒.๒.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

เนื่องจากวิทยุชุมชนเชิงประเด็นเกิดจากความต้องการของชุมชน ดังนั้นกลุ่มคนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามความเหมาะสมและตามความชำนาญของแต่ละคน

การจัดตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ ตัวแทนผู้ฟัง และกรรมการด้านบริหาร ซึ่งเกิดจากระบบอาสาจากผู้ฟังที่อยู่ในชุมชนหรืออยู่ใกล้วัด ด้านงบประมาณของสถานีวิทยุกระจายเสียงได้มาจากสมาชิกที่ฟังรายการ เป็นระบบดูแลกันเอง และต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐด้วย

๒.๒.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นย่อมเกิดจากความต้องการของประชาชน และชุมชนอย่างแน่นอน

๒.๒.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

สัดส่วนของสาระต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ส่วนที่เป็นสาระบันเทิงควรให้แต่ละสถานีกำหนดขึ้นมาจากประเด็นที่ชุมชนต้องการตามความเหมาะสม

๒.๒.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิเทศชุมชนเชิงประเด็น สามารถเป็นได้ทั้งสถานีแบบประเด็นเดียวหรือสถานีรวมหลายประเด็นก็ได้ อย่างไรก็ตาม หากเป็นสถานีแบบประเด็นเดียว ควรเน้นเนื้อหาด้วสาระมากกว่าด้วบันเทิง

๒.๒.๖) การกำกัับดูแล

ให้มีการกำกัับดูแลโดยผู้ฟังกำกัับดูแลกันเองร้อยละ ๘๐ ส่วนการกำกัับดูแลจากภาครัฐเพียงร้อยละ ๒๐ เท่านั้น

๒.๒.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้วเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

รัฐควรสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวิเทศชุมชนเชิงประเด็น และต้องการให้รัฐสนับสนุนด้วเทคนิค เช่น ส่งเจ้าหน้าที่มาซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด

๒.๒.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ให้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ เกิดเป็นโครงข่าย และควรจัดกำลังส่งกระจายเสียงเป็น ๓ ระดับด้วแบ่งตามขนาดเมือง คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้วอย่างมีมาตรฐาน

๒.๒.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิเทศชุมชนเชิงประเด็นเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ไม่แสวงหากำไร ทำเพื่อสังคม เป็นอิสระจากภาครัฐและภาคธุรกิจ แต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับจรรยาบรรณ ศีลธรรม และมีไว้เพื่อบริการชุมชนอย่างสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ กลุ่มย่อยด้วสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม

๒.๓.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ส่วนประเภทใบอนุญาตที่เหมาะสมนั้นเป็นได้ทั้งประเภทบริการสาธารณะ และบริการชุมชน แต่หากเป็นประเภทบริการสาธารณะต้องพิจารณาจากประเด็นที่สำคัญ ๆ อาทิ ศาสนา และสามารถดำเนินการในลักษณะของเครือข่ายทั่วประเทศได้

๒.๓.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

ให้มีการบริหารจัดการในลักษณะมูลนิธิซึ่งประเภทบริการสาธารณะและบริการชุมชน ทั้งนี้ ในส่วนของชุมชนให้กลุ่มองค์กรภายในชุมชนร่วมกันเป็นกรรมการ ซึ่งมาจากคนหลากหลายกลุ่มที่เป็น อาสาสมัคร และชุมชนรวมตัวกันเป็นเครือข่ายในการบริหารจัดการ

สำหรับแหล่งที่มาของงบประมาณ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ อบต. การ ทอดผ้าป่า และเงินอุดหนุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ เพื่อใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ เช่น การซ่อมแซมเครื่องส่งอุปกรณ์ประจำปี

๒.๓.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมในฐานะร่วมกันเป็นคณะกรรมการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วม นั้นควรมีกรอบกติกาที่ชัดเจน และอาสาสมัครที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของสถานีวิจัยกระจายเสียงเชิงประเด็นควรทำด้วยความสุขใจ

๒.๓.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

(ไม่มีใครเสนอสัดส่วนของเนื้อหาที่ชัดเจน) มีความกังวลในการบังคับใช้กฎหมาย และ ต้องการให้อาผิดกับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามลักษณะของประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ โดยเฉพาะการปฏิบัติตามกรอบเนื้อหาสาระที่กฎหมายกำหนด

๒.๓.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเป็นได้ทั้งระดับรายการ และระดับสถานี ซึ่งหากเป็นลักษณะ รายการนั้นในหนึ่งสถานีมีการนำเสนอรายการที่เป็นลักษณะประเด็นเฉพาะหลากหลายประเด็น ส่วน ระดับสถานีควรมีประเด็นเดียว อาทิ ศาสนา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ฟังได้ทุกเวลาที่ ต้องการจะเข้าถึง

๒.๓.๖) การกำกับดูแล

กำหนดให้มีการใช้คลื่นความถี่ที่ชัดเจน มีสถานีเฝ้าฟังทุกเขตพื้นที่ พร้อมทั้งให้ชุมชน ตรวจสอบกันเองภายในชุมชน

๒.๓.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

ให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่คล้ายกับ กบว.เดิม ซึ่งทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย และการจัดรายการ รวมทั้งควรมีการสำรวจวิทยุชุมชนเชิงประเด็นเพื่อให้ได้องค์ความรู้ และนำไปใช้ ประโยชน์ในการส่งเสริมด้านต่าง ๆ ต่อไป นอกจากนี้ควรจัดให้มีคณะอนุกรรมการร่างประกาศว่า

ด้วยวิद्यุชุมชนเชิงประเด็น และเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตลอดจนมีการจัดอบรมด้านเทคนิค เครื่องส่งโดย กสทช.

๒.๓.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

การส่งสัญญาณและการครอบคลุมของสัญญาณนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะทางพื้นที่และประเด็นนั้น ๆ และการดำเนินงานต้องมีเครือข่ายทั่วทั้งประเทศ

ควรกำหนดลักษณะพื้นที่จากการให้บริการ เพราะการกำหนดตามกำลังส่งกระจายเสียงอาจไม่ตอบโจทย์ หากพื้นที่เป็นภูเขา หรือมีสิ่งกีดขวาง และการส่งสัญญาณต้องให้ครอบคลุมกับลักษณะทางพื้นที่ โดยออกกฎหมายให้ชัดเจนแก่ใบอนุญาตแต่ละประเภท

๒.๓.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิद्यุชุมชนเชิงประเด็น เป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน จากคนในชุมชนสู่สาธารณะทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม

๒.๔ กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส

๒.๔.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ส่วนประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ ประเภทบริการชุมชน ซึ่งแบ่งได้ ๒ แบบคือ เชิงพื้นที่ และเชิงประเด็น

อย่างไรก็ตาม วิद्यุชุมชนเชิงประเด็นสำหรับกลุ่มเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสสามารถจัดทำในรูปแบบของรายการได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีสถานีวิทยุกระจายเสียง

๒.๔.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

มองได้ 2 ด้านคือ หากคนกลุ่มนี้ยังไม่มีแรงผลักดันมากนัก ก็ให้เริ่มต้นบริหารจัดการแบบองค์กร สมาคมหรือมูลนิธิที่ทำงานในด้านนี้ แต่หากมีการรวมกลุ่มกันตามความต้องการอยู่แล้ว เช่น กลุ่มสตรี ก็สามารถบริหารจัดการวิद्यุชุมชนเชิงประเด็นได้ โดยมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน มีอาสาสมัครเข้าร่วมดำเนินการ ด้านงบประมาณได้จากการรับบริจาค รวมถึงการรับเงินสนับสนุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ

๒.๔.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

มี ๒ ส่วนคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนกับสถานีวิทยุกระจายเสียง และการแลกเปลี่ยนรายการระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นด้วยกัน

การมีส่วนร่วมนั้นมีได้หลายระดับ ตั้งแต่การแบ่งปันข้อมูล การโทรศัพท์เข้าร่วมรายการ (phone in) การร่วมจัดรายการ การร่วมบริหารจัดการสถานี ไปจนถึงการมีส่วนร่วมในเชิงเครือข่าย

๒.๔.๔) สัตว์ส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

ส่วนใหญ่เป็นสาระ รองลงมาคือ สาระบันเทิงที่สามารถสร้างปัญญาให้ผู้ฟังได้ ส่วนด้านความบันเทิงสามารถมีได้เล็กน้อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม

๒.๔.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

ในแต่ละประเด็นมีความหลากหลายในตัวอยู่แล้ว เช่น เรื่องเพศ ความปลอดภัยของสตรี ซึ่งเป็นประเด็นเรื่องสตรี แต่เนื้อหาของรายการมีความหลากหลาย

๒.๔.๖) การกำกับดูแล

ให้เป็นไปตามกรอบแนวทางของกฎหมาย

๒.๔.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

ส่งเสริมให้มีการอบรม การสร้างความรู้ความเข้าใจ ทั้งความรู้ในด้านการจัดการ ด้านอุปกรณ์ ด้านเทคนิค ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพ แต่ไม่ต้องการการแทรกแซง จากรัฐ

๒.๔.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

การจัดสรรคลื่นความถี่พิจารณาตามความต้องการของชุมชน การรวมตัวกันของเครือข่าย และการมีอยู่ของคลื่นความถี่ที่สามารถเป็นไปได้จริง

การครอบคลุมของสัญญาณต้องมีความชัดเจน และสามารถใช้คลื่นวิทยุที่มีอยู่ได้อย่างแท้จริง

๒.๔.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นของประชาชนโดยประชาชน โดยไม่จำกัดพื้นที่ สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ และไม่แสวงหากำไรในเชิงธุรกิจ

๓. ภาคเหนือ

๓.๑ ผลการสัมมนาภาคเหนือโดยรวม

๓.๑.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ด้านประเภทใบอนุญาตมีความเป็นไปได้ทั้งประเภทบริการสาธารณะ และบริการชุมชน ส่วนด้านผู้ขอใบอนุญาตควรอยู่ในรูปของมูลนิธิหรือสมาคม และต้องมีความสามารถในการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ ใช้ภาษาไทยกลางและคำราชาศัพท์ได้อย่าง ถูกต้อง ชัดเจน

๓.๑.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมโดยประชาชน ประชาชนเป็นผู้กำหนดผังรายการ และจัดตั้งคณะกรรมการแต่ละฝ่ายตามความเหมาะสม โดยการบริหารจัดการแบ่งออกเป็นฝ่ายบริหารจัดการ ฝ่ายรายการ และฝ่ายเทคนิค ด้านแหล่งที่มาของงบประมาณมาจากการสนับสนุนของ ชุมชน รัฐบาล และกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ โดยไม่มีโฆษณา ด้านผู้ดำเนินรายการหรือผู้ประกอบกิจการ ควรมีความเป็นมืออาชีพ และสิ่งสำคัญคือ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม นำเสนอสิ่งที่เป็นจริง ถูกต้อง และเป็นกลาง

รัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับพื้นที่ในการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง ซึ่งที่ตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงควรตั้งในสถานที่ของรัฐเพื่อช่วยเหลือผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส หรืออาจตั้งในมูลนิธิ/สมาคมก็ได้

๓.๑.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมเกิดจากจิตอาสาของประชาชน โดยประชาชนทุกภาคส่วนควรเข้ามีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นมีทั้งการบริหารจัดการ การกำกับดูแล การบริจาค การซ่อมแซม การกำหนดรูปแบบรายการ รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันในสื่อวิทยุชุมชนเชิงประเด็น และเป็น การสื่อสารสองทาง

๓.๑.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

กำหนดให้มีรายการที่เป็นสาระในสัดส่วนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ หรือร้อยละ ๗๐ และเปิดโอกาสในการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของเยาวชน ภาษาถิ่น และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยไม่ถูกจำกัดในการผลิตรายการ เช่น เนื้อหาที่เป็นความบันเทิง คือ เพลงภาษาถิ่น เป็นต้น

๓.๑.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นมีความหลากหลายของเนื้อหาในตัวอยู่แล้ว ทั้งเรื่องการศึกษา ศาสนา คุณภาพชีวิต ชุมชน การให้ความรู้ และการให้กำลังใจ ทั้งนี้ความหลากหลายของเนื้อหาอาจขึ้นอยู่กับการเชื่อมโยงของเครือข่าย

๓.๑.๖) การกำกับดูแล

ให้มีการกำกับดูแลกันเองภายในชุมชน ในรูปแบบสภาผู้ฟังหรือสมาคมตามความเหมาะสม รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรควบคุมดูแลในด้านอื่น ๆ เช่น องค์กรที่คล้ายกับ กบว.เดิม และองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลโฆษณา โดยรัฐบาลทำหน้าที่ช่วยในการดูแลเท่านั้น

๓.๑.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

ให้มีการจัดการอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดรายการและประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงได้ ส่งเสริมการดึงเอาภูมิปัญญาเพื่อเสนอองค์ความรู้ผ่านทางวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น เพื่อประโยชน์ของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในชุมชน และระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นด้วยกัน

นอกจากนี้ เสนอให้กำหนดค่านิยมเชิงเทคนิคในพระราชบัญญัติฯ ให้มีคำว่า “โครงข่าย” คือ มีการเชื่อมต่อกันในระบบต่าง ๆ และมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานีลูกข่าย เพื่อให้สามารถกำกับดูแลกันเองได้ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๓.๑.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

การครอบคลุมของสัญญาณต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ITU-R² และต้องจัดการ/จัดสรรคลื่นความถี่ให้ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการทับซ้อนของคลื่น

คลื่นความถี่ต้องมีขนาดที่ตัดเทียบกับคลื่นของรัฐ และขึ้นอยู่กับความต้องการของประชาชน ซึ่งอาจกำหนดให้มีขนาดการส่งสัญญาณเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

นอกจากนี้ มีการเสนอให้แบ่งโซนความถี่ตามหน้าปัดวิทยุให้เป็นสัดส่วนที่ชัดเจน ทั้งประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และธุรกิจ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรร และขจัดปัญหาการรบกวนกันของคลื่น

๓.๑.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นสื่อที่ช่วยเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจ ความจริง ความงาม เพื่อการดำรงอยู่ของสังคมไทย

นอกจากนี้ ประเด็นในแต่ละด้านนั้นต้องเจาะให้ตรงกับความต้องการเฉพาะกลุ่ม สนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่นหรือภูมิภาค และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ผลการสัมมนาในแต่ละกลุ่มย่อยมีดังนี้

² ภาควิทยุคมนาคม สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (The International Telecommunication Union-Radiocommunication Sector)

๓.๒ กลุ่มย่อยด้านศาสนา

๓.๒.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมายอย่างแน่นอน ส่วนประเภทของใบอนุญาตนั้นสามารถเป็นได้ทั้งประเภทบริการสาธารณะ และบริการชุมชน แต่ประเภทใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ ประเภทบริการชุมชน เนื่องจากประเภทบริการสาธารณะนั้นเป็นบทบาทของภาครัฐและอาจทำให้มีปัญหาในเชิงกฎหมาย

๓.๒.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ

การบริหารจัดการทำโดยประชาชน ประชาชนเป็นผู้กำหนดผังรายการ ด้านแหล่งที่มาของรายได้ต้องมาจากเงินบริจาคของชุมชนผู้รับบริการ และไม่มีโฆษณา

๓.๒.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

ประชาชนมีส่วนร่วมโดยเกิดจากจิตอาสา ซึ่งการมีส่วนร่วมมีทั้งการบริหารจัดการ การกำกับดูแล การบริจาค การซ่อมแซม ไปจนถึงเป็นผู้สะท้อนความต้องการเพื่อกำหนดรูปแบบรายการ วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๓.๒.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

กำหนดให้มีรายการที่เป็นสาระในสัดส่วนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

๓.๒.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นศาสนามีความหลากหลายในตัวอยู่แล้ว ทั้งในด้านเนื้อหา และธรรมะที่มาจากครูบาอาจารย์หลายท่าน

๓.๒.๖) การกำกับดูแล

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นด้วยกันกำกับดูแลกันเอง เพื่อป้องกันการทำผิดวัตถุประสงค์

๓.๒.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

เสนอให้กำหนดค่านิยมเชิงเทคนิคในพระราชบัญญัติฯ ให้มีคำว่า “โครงข่าย” คือ มีการเชื่อมต่อกันในระบบต่าง ๆ และมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานีลูกข่าย เพื่อให้สามารถกำกับดูแลกันเองได้ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๓.๒.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

มาตรฐานทางเทคนิคต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ITU-R เพื่อไม่ให้รบกวนคลื่นข้างเคียง และต้องมีขนาดทัดเทียมกับคลื่นของรัฐ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของประชาชนด้วย ทั้งนี้อาจกำหนดให้มีขนาดการส่งสัญญาณเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

๓.๒.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

หลักการวิทยุชุมชน ต้องเป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน

๓.๓ กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม

๓.๓.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ส่วนประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมมีความเป็นไปได้ทั้งประเภทบริการสาธารณะ และบริการชุมชน ด้านผู้ขอใบอนุญาตต้องมีความสามารถในการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ ใช้ภาษาไทยกลาง และคำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

๓.๓.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

การบริหารจัดการแบ่งออกเป็นฝ่ายบริหารจัดการ ฝ่ายรายการ และฝ่ายเทคนิค ส่วนด้านงบประมาณมาจากการสนับสนุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ

ด้านผู้ดำเนินรายการ หรือผู้ประกอบกิจการ ควรมีความเป็นมืออาชีพ และสิ่งสำคัญคือ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม นำเสนอสิ่งที่เป็นจริง ถูกต้อง และเป็นกลาง

๓.๓.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

ประชาชนทุกภาคส่วนควรเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๓.๔) สัตว์ส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

การใช้ภาษาถิ่นโดยเฉพาะปราชญ์ ภาษากลุ่มชาติพันธุ์ มีเนื้อหาที่เป็นความบันเทิง เช่น เพลงภาษาถิ่น เป็นต้น

นอกจากนี้ เรื่องของเยาวชนและการใช้ภาษาควรเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ใช้ภาษาโดยไม่ถูกจำกัดในการผลิตรายการ ให้เยาวชนได้ใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะในกลุ่มของตน

๓.๓.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเป็นความสนใจร่วมกันที่วิทยุกระจายเสียงประเภทบริการ
สาธารณะและบริการชุมชนสามารถดำเนินการร่วมกันได้ เช่น วิทยุสถาบัน โรงเรียน และ
มหาวิทยาลัย

๓.๓.๖) การกำกับดูแล

ควรมีการกำกับดูแลตนเอง โดยอาจอยู่ในรูปแบบสภาหรือสมาคมตามความเหมาะสม
เพื่อป้องกันการทับซ้อน การถูกแทรกแซง รวมทั้งจัดตั้งองค์กรที่คล้ายกับ กบว.เดิม และองค์กรที่ทำ
หน้าที่กำกับดูแลการโฆษณาชวนเชื่อเกินจริง โดยเฉพาะการโฆษณา และน้ำผลไม้

๓.๓.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

ควรจัดให้มีการอบรมและพัฒนาบุคลากร เพื่อให้สามารถดำเนินงานเกี่ยวกับวิทยุได้
ทั้งเรื่องของการจัดรายการ และเรื่องการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

ส่งเสริมการดึงเอาภูมิปัญญาเพื่อเสนอองค์ความรู้ผ่านทางวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น
เพื่อประโยชน์ของประชาชน

ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในชุมชนและระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียง
เชิงประเด็นด้วยกัน

๓.๓.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

การครอบคลุมของสัญญาณอาจแตกต่างจากวิทยุชุมชน เนื่องจากอาจจะมีพื้นที่ครอบคลุม
มากกว่า

๓.๓.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ในด้านประเด็นนั้นต้องเจาะให้ตรงกับความต้องการเฉพาะกลุ่ม
สนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่นหรือภูมิภาค เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นสื่อที่ช่วยเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจ ความจริง ความงามเพื่อการ
ดำรงอยู่ของสังคมไทย

๓.๔ กลุ่มย่อยด้านเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส

๓.๔.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะ ของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมนั้นเป็นได้ทั้ง
ประเภทบริการสาธารณะและบริการชุมชน ส่วนด้านผู้ขอใบอนุญาตน่าจะอยู่ในรูปแบบของมูลนิธิ
หรือสมาคม

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นนั้นเกี่ยวข้องกับทั้งส่วนของพื้นที่ และความต้องการของชุมชน อย่างไรก็ตาม ควรแยกประเด็นระหว่างผู้ป่วยเรื้อรังกับผู้พิการออกจากกัน เนื่องจากมีลักษณะที่ต่างประเด็นกัน

๓.๔.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

การบริหารแบบมีส่วนร่วม การสนับสนุนงบประมาณมาจากทั้งคนในชุมชนและรัฐบาล นอกจากนี้รัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับพื้นที่ในการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง ซึ่งที่ตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงควรตั้งในสถานที่ของรัฐเพื่อช่วยเหลือผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส หรืออาจตั้งในมูลนิธิ/สมาคมก็ได้

๓.๔.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้เป็นองค์กรที่แข็งแกร่ง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันในสื่อวิทยุชุมชนเชิงประเด็น และเป็นการสื่อสารสองทาง

๓.๔.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

ประกอบด้วยส่วนที่เป็นสาระร้อยละ ๖๐ และความบันเทิงร้อยละ ๔๐

๓.๔.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในส่วนของเนื้อหานั้นมีความหลากหลาย ทั้งเรื่องการศึกษา ศาสนา คุณภาพชีวิต เรื่องชุมชน รวมทั้งการให้ความรู้จากผู้รู้ การให้กำลังใจ และการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ นอกจากนี้ความหลากหลายของเนื้อหาอาจขึ้นอยู่กับการเชื่อมโยงของเครือข่าย

๓.๔.๖) การกำกับดูแล

ชุมชนมีการกำกับดูแลกันเอง อาจอยู่ในรูปสภาผู้ฟัง มีการสื่อสารสองทางเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมที่มากขึ้น รัฐบาลทำหน้าที่เพียงช่วยในการดูแลเท่านั้น

๓.๔.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

(ไม่มีใครเสนอความเห็นในประเด็นนี้)

๓.๔.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ต้องจัดการ และจัดสรรคลื่นความถี่ให้เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการทับซ้อน นอกจากนี้ ควรแบ่งโซนความถี่ตามหน้าปัดวิทยุให้เป็นสัดส่วนที่ชัดเจนทั้งประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และธุรกิจ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรร และขจัดปัญหาการรบกวนกันของคลื่น

๓.๔.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็น ทำด้วยชุมชน เพื่อชุมชน

๔. ภาคใต้

๔.๑ ผลการสัมมนาภาคใต้โดยรวม

๔.๑.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และสามารถเป็นได้ทั้งแบบบริการสาธารณะ บริการชุมชน และเชิงธุรกิจ เพราะแต่ละกลุ่มก็มีประเด็นแตกต่างกันออกไป แต่ประเภทใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ บริการชุมชน เนื่องจากเกิดขึ้นจากความต้องการของชุมชน

ด้านคุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตเป็นได้ทั้งมูลนิธิและกลุ่มบุคคลในท้องถิ่น แต่ต้องยึดตามคุณลักษณะที่กฎหมายกำหนด

๔.๑.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

องค์ประกอบของคณะกรรมการมาจากชุมชน และอาสาสมัครในท้องถิ่น

ด้านงบประมาณได้จากการรับบริจาคจากผู้ฟัง รัฐสนับสนุนส่วนหนึ่งและได้มาจากกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ

ในด้านการบริหารจัดการนั้น ผู้ประกอบกิจการจะต้องมีความเข้าใจ และมีความชัดเจนในการบริหารจัดการ ทั้งเรื่องของโครงสร้างการบริหารงานและคน

๔.๑.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การดำเนินการของวิทยุชุมชนเชิงประเด็นนั้นเกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และการดำเนินการเป็นการส่งเสริมให้เกิดต้นทุนทางวัฒนธรรม ส่งเสริมต้นทุนทางสังคมที่ชัดเจน เพราะมีกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน ตลอดจนส่งเสริมสังคมทั่วประเทศ

๔.๑.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถมีทั้งสาระและความบันเทิงรวมอยู่ด้วยกันได้ เพื่อให้มีความหลากหลาย และต้องไม่มีโฆษณา โดยสัดส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระอย่างน้อยร้อยละ ๗๕ ส่วนที่

เหลือเป็นความบันเทิง หรืออาจเป็นสาระที่มุ่งเน้นเฉพาะประเด็นนั้น ๆ ร้อยละ ๙๕ ส่วนที่เหลือเป็น สาระสาธารณะอื่น ๆ

๔.๑.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

แต่ละประเด็นมีความหลากหลายอยู่ในตัวอยู่แล้ว อาทิ ประเด็นศาสนา และจะต้อง ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้ฟัง เช่น เพศ อายุ ฯลฯ โดยควรอยู่ในรูปแบบของสถานีแบบ เฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถรวมกลุ่มกันตามความสนใจ หรือกลุ่มที่มีปัญหาร่วมกัน เช่น กลุ่มผู้พิการร่วมกับกลุ่มผู้สูงอายุจัดตั้งวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นขึ้นมาเพื่อผสมผสาน ช่วยกัน แบ่งปัน และร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ค่าบริหารจัดการ แบ่งเวลาในการดำเนินการ แลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างกัน และทำให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นมีความหลากหลายในเนื้อหา แต่ก็อยู่ในกลุ่ม สนใจหรือกลุ่มที่มีปัญหาเดียวกัน

๔.๑.๖) การกำกับดูแล

กำกับดูแลโดยชุมชนดูแลกันเอง ร่วมกับการกำกับดูแลจากหน่วยงานของรัฐ และให้มีการ จัดตั้งคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการเฉพาะเพื่อออกกฎ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลของการ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๔.๑.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/ การดำเนินงาน ฯลฯ)

รัฐควรจัดการสัมมนาหรืออบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการสถานี ด้านกฎหมาย การดำเนินงานต่าง ๆ รวมทั้งด้านเทคนิค ตลอดจนสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้ง สถานี

๔.๑.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ควรจัดสรรคลื่นความถี่ให้กิจการประเภทบริการชุมชน เหมือนกันกับบริการสาธารณะ และมีลักษณะของโครงข่าย

นอกจากนี้ การครอบคลุมของสัญญาณจะต้องไม่จำกัดพื้นที่ ควรแบ่งโซนความถี่ตามหน้าปัด วิทยุ กำหนดความถี่คลื่นให้ชัดเจน และจัดกลุ่มความถี่ของคลื่นเพื่อแก้ไขและป้องกันการเกิดปัญหา คลื่นทับซ้อนกัน

๔.๑.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน

ผู้ประกอบการ และผู้ฟังมีความภูมิใจในวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นของตน

ผลการสัมมนาในแต่ละกลุ่มย่อยมีดังนี้

๔.๒ กลุ่มย่อยด้านศาสนา

๔.๒.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และในความเป็นจริงวิทย์ชุมชนเชิงประเด็นนั้นมีอยู่แล้วหากไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ต้องไปแก้ที่กฎหมาย เพื่อให้รองรับกับสิ่งที่มีอยู่แล้ว

ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ ประเภทบริการชุมชน เนื่องจากเกิดจากความต้องการของชุมชน ส่วนด้านคุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตนั้นปรากฏอยู่ในกฎหมายแล้ว

๔.๒.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ

เมื่อเป็นวิทย์ชุมชนเชิงประเด็นที่เกิดจากความต้องการของชุมชน องค์ประกอบของคณะกรรมการก็ต้องมาจากชุมชนหรืออาสาสมัครในชุมชน ด้านแหล่งที่มาของงบประมาณได้มาจากผู้ที่ฟังคลื่นวิทยุ อย่างไรก็ตามรัฐก็ควรสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งด้วย

๔.๒.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

เมื่อเป็นวิทย์ชุมชนเชิงประเด็น การดำเนินการย่อมต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน เข้าถึงโดยประชาชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้

๔.๒.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

วิทย์ชุมชนเชิงประเด็นศาสนา สามารถมีทั้งสาระและบันเทิงรวมอยู่ด้วยได้

๔.๒.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว - สถานีแบบรวมประเด็น)

ประเด็นศาสนามีความหลากหลายในตัวเองอยู่แล้ว

๔.๒.๖) การกำกับดูแล

มีการกำกับดูแลโดยชุมชนดูแลกันเอง ร่วมกับการกำกับดูแลจากหน่วยงานของรัฐ

๔.๒.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

รัฐควรส่งเสริมโดยการสัมมนาให้ความรู้ จัดองค์ความรู้ด้านทั้งด้านเทคนิค และการดำเนินการต่าง ๆ

๔.๒.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ถ้าหากกิจการประเภทบริการสาธารณะได้ลักษณะคลื่นความถี่แบบใด ด้านกิจการประเภทวิทยุชุมชนก็ควรจะได้ในแบบเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งเสนอว่าควรมีโครงข่ายด้วย

๔.๒.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเกิดจากชุมชน ดำเนินการโดยชุมชน เพื่อสนองตอบความต้องการของชุมชน ดังนั้นปรัชญาก็คือ วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน

๔.๓ กลุ่มย่อยด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม

๔.๓.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมคือ ประเภทบริการชุมชน

จากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตก็เป็นได้ทั้งมูลนิธิ และหรือกลุ่มบุคคลในท้องถิ่น

๔.๓.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

ผู้ประกอบกิจการมีความเข้าใจ และมีความชัดเจนในการบริหารจัดการทั้งเรื่องของโครงสร้างการบริหารงานและคน คณะกรรมการต้องเป็นคณะกรรมการที่อยู่ในชุมชนที่สถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นนั้นตั้งอยู่ และรัฐควรสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่ง

๔.๓.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

(ไม่มีใครเสนอความคิดเห็นในประเด็นนี้)

๔.๓.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

ด้านสาระให้มุ่งเน้นเฉพาะประเด็นนั้น ๆ ร้อยละ ๙๕ ส่วนอีกร้อยละ ๐-๕ เป็นสาระสาธารณะอื่น ๆ โดยไม่มีโฆษณา

๔.๓.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว - สถานีแบบรวมประเด็น)

สาระนั้น ๆ ให้ความหลากหลาย ตอบสนองต่อความแตกต่างของวัยหรืออายุ และเพศ โดยอยู่ในรูปแบบของ ๑ สถานี ๑ ประเด็น

๔.๓.๖) การกำกับดูแล

ควรมีการทดสอบ และประเมินการผลิตรายการของนักจัดรายการวิทยุ ในลักษณะที่ทำให้เกิดการดำเนินงานด้วยความสบายใจ มีการตั้งคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการเฉพาะเพื่อออกกฎระเบียบกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลของการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๔.๓.๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

ควรมีการอบรมเรื่องการบริหารจัดการสถานีวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะการอบรมในการเป็นผู้บริหารสถานี รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย และด้านเทคนิค

๔.๓.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

สัญญาณครอบคลุม กว้างไกล โดยไม่จำกัดพื้นที่เหมือนวิทยุชุมชนเชิงพื้นที่ และมีความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่งให้แบ่งโซนความถี่ตามหน้าปัดวิทยุ

๔.๓.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

ผู้ประกอบการ และผู้ฟังมีความภูมิใจในวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นของตน
วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเป็นของคนในชุมชนเอง

๔.๔ กลุ่มย่อยด้านเด็กสตรีและผู้ด้อยโอกาส

๔.๔.๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถเป็นได้ทั้งแบบบริการสาธารณะ บริการชุมชน และเชิงธุรกิจ เพราะแต่ละกลุ่มก็มีประเด็นแตกต่างกันออกไป

๔.๔.๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

งบประมาณได้มาจากกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ และการรับบริจาค

๔.๔.๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

(ไม่มีใครเสนอความคิดเห็นในประเด็นนี้)

๔.๔.๔) สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

สัดส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระอย่างน้อยร้อยละ ๗๕ ส่วนที่เหลือเป็นความบันเทิง เพื่อให้มีความหลากหลาย

**๔.๔.๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว
- สถานีแบบรวมประเด็น)**

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถรวมกลุ่มกันตามความสนใจ หรือกลุ่มที่มีปัญหาาร่วมกัน เช่น กลุ่มผู้พิการร่วมกับกลุ่มผู้สูงอายุจัดตั้งวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นขึ้นมา เพื่อผสมผสาน ช่วยกันแบ่งปัน และร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ค่าบริหารจัดการ แบ่งเวลาในการดำเนินการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน และทำให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นมีความหลากหลาย ในเนื้อหา แต่ก็อยู่ในกลุ่มสนใจหรือกลุ่มที่มีปัญหาเดียวกัน

๔.๔ .๖) การกำกับดูแล

(ไม่มีใครเสนอความคิดเห็นในประเด็นนี้)

**๔.๔ .๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/
การดำเนินงาน ฯลฯ)**

(ไม่มีใครเสนอความคิดเห็นในประเด็นนี้)

๔.๔.๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

เสนอให้นำวิธีการแบบเซลล์ลาร์มาจัดกลุ่มความถี่ของคลื่น โดยนำมาประยุกต์ใช้เพื่อไม่ให้คลื่น ทับซ้อนกัน

๔.๔.๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถมีได้ในกิจการทุกประเภท ซึ่งแต่ละกลุ่มก็มีประเด็นที่ แตกต่างกันไป

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นคู่กับชุมชน เพราะถ้าไม่มีชุมชนก็ไม่มีประเด็นความสนใจ ในขณะเดียวกันถ้าประเด็นนั้น ๆ ไม่มีชุมชนมารองรับก็ไม่มีผู้รับฟัง

ข้อสังเกต

๑. พระสงฆ์ อุบาสกและอุบาสิกา และประชาชนทั่วไปที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา เข้ามามีส่วนร่วมในการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ จำนวนมาก ในทุกภูมิภาค ทั้ง ณ ห้องประชุมใหญ่และ ห้องประชุมกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

๒. ผู้ร่วมสัมมนาบางส่วนยังไม่มีความเข้าใจเรื่องวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

๓. ผู้ร่วมสัมมนาในห้องประชุมกลุ่มย่อยบางพื้นที่ไม่ประสงค์แสดงความคิดเห็นในบางประเด็น

บทที่ ๔ สรุปการสัมมนา

โครงการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” จัดขึ้นระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม ๒๕๕๔ ใน ๔ ภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินการของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น และเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มความเป็นไปได้ในการจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย

การจัดการสัมมนาทั้ง ๔ ครั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม กทช.ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา โดยมีวิทยากรจากสำนักงาน กสทช. นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอก ได้แก่ สมาคมคนพิการทุกประเภท สภานายความ สำนักงานอัยการสูงสุด คณะกรรมการรณรงค์เพื่อการปฏิรูปสื่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคคลทั่วไปเข้าร่วมสัมมนา โดยภาคกลางมีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมจำนวน ๒๔๐ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมจำนวน ๔๔๓ คน ภาคเหนือ มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมจำนวน ๒๘๖ คน และภาคใต้ มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวมจำนวน ๓๓๑ คน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๓๐๐ คน

ผลการสัมมนาโดยสรุปตามประเด็นมีดังนี้

๑) ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

มีความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสมเป็นได้ทั้ง ๒ ประเภทคือ บริการสาธารณะ และบริการชุมชน

คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาตควรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ขอใบอนุญาตอาจอยู่ในรูปมูลนิธิ สมาคม และกลุ่มบุคคลในท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจก็สามารถดำเนินการในลักษณะเชิงประเด็นได้เช่นกัน

๒) การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

ชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ องค์ประกอบของคณะกรรมการมาจากชุมชน และอาสาสมัครในท้องถิ่น การบริหารจัดการจำแนกเป็น ๒ ลักษณะ กล่าวคือ การบริหารจัดการแบบองค์กรสมาคม หรือมูลนิธิที่ดำเนินการตามประเด็น และบริหารจัดการแบบการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มสตรี แต่ต้องมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน โดยการบริหารจัดการภายในสถานี่แบ่งออกเป็นฝ่ายบริหารจัดการ ฝ่ายรายการ และฝ่ายเทคนิค คณะกรรมการอาจมีลักษณะเป็นเครือข่าย ในการบริหารจัดการต้องอยู่ในลักษณะขององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร มีอิสระในการบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยผู้บริหารจัดการต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะ โปร่งใส ตรวจสอบได้จากทุกภาคส่วน

ด้านงบประมาณควรมาจากหลายแหล่ง มีการระดมทุนจากหลายภาคส่วน เช่น วัด องค์กรการกุศล ภายในชุมชนกันเอง การรับบริจาคจากสมาชิกที่ฟังรายการ การทอดผ้าป่า การสนับสนุนจากภาครัฐ และภาษี ของท้องถิ่นจากการจัดสรรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจากกองทุนวิจัยและพัฒนาของ กสทช. สำหรับผู้ดำเนินรายการหรือผู้ประกอบการควรมีความเป็นมืออาชีพ และสิ่งสำคัญคือ ต้องมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม นำเสนอสิ่งที่เป็นจริง ถูกต้อง และเป็นกลาง

๓) การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนมีหลายรูปแบบ และขึ้นอยู่กับเนื้อหา การมีส่วนร่วมเป็นได้ทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนกับสถานี และการแลกเปลี่ยนรายการระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงด้วยกัน โดยการมีส่วนร่วมในแบบแรกนั้นมิได้หลายระดับ ตั้งแต่การบริจาคเงิน การแบ่งปันข้อมูล การโทรศัพท์เข้าร่วมรายการ (phone in) การกำหนดรูปแบบรายการ การร่วมจัดรายการ การร่วมบริหารจัดการสถานี ร่วมจัดทำนโยบายทุกระดับ จัดตั้งสภาผู้ฟังที่มีตัวแทนจากทุกภาคส่วน การกำกับดูแล การซ่อมแซม ไปจนถึงการมีส่วนร่วมในเชิงเครือข่าย เพื่อให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเข้าถึงคนทุกกลุ่มได้ และเพื่อให้กลุ่มผู้ฟังตรวจสอบการทำหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันในสื่อวิทยุชุมชนเชิงประเด็น และเป็นการสื่อสารสองทาง

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมนั้นควรมีกรอบกติกาที่ชัดเจน และอาสาสมัครที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นควรทำด้วยความสุขใจ

๔) สัตส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

สัตส่วนของเนื้อหาของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น โดยการประกอบกิจการประเภทใด ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินรายการ การแสดงความคิดเห็น การตอบสนองความต้องการของชุมชน การเปิดพื้นที่ให้ความรู้ที่เฉพาะเจาะจง หรือความรู้ที่จำเป็นที่ประชาชนต้องได้รับประโยชน์เพื่อเผยแพร่ในวิทยุชุมชนเชิงประเด็น

สัตส่วนของเนื้อหาควรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการบริการสาธารณะ และบริการชุมชน กล่าวคือให้มีรายการที่เป็นข่าวสาร หรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ชุมชน หรือท้องถิ่นที่รับบริการในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ โดยในส่วนของเนื้อหารายการมีความหลากหลาย

ส่วนสาระบันเทิงควรให้แต่ละสถานีกำหนดขึ้นมาจากประเด็นที่ชุมชนต้องการตามความเหมาะสม โดยสามารถสร้างปัญญาให้แก่ผู้ฟัง และไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม ทั้งนี้ต้องเคร่งครัดในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะการปฏิบัติตามกรอบที่กฎหมายกำหนด และเปิดโอกาสในการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของเยาวชน ภาษาถิ่น และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยไม่ถูกจำกัดในการผลิตรายการ เช่น เนื้อหาที่เป็นความบันเทิงคือ เพลงภาษาถิ่น เป็นต้น

๕) ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

สถานีวิทยุกระจายเสียงเป็นไปได้อัตโนมัติทั้งสถานีแบบรวมประเด็นหรือสถานีแบบประเด็นเดียว ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับชุมชน โดยในแบบประเด็นเดียวสามารถมีประเด็นย่อยที่หลากหลายได้ แต่ต้องเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นจากความต้องการและความสนใจของชุมชนที่แท้จริง

วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นสามารถรวมกลุ่มกันตามความสนใจ หรือกลุ่มที่มีปัญหาาร่วมกัน เช่น กลุ่มผู้พิการร่วมกับกลุ่มผู้สูงอายุจัดตั้งวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นขึ้นมาเพื่อผสมผสาน ช่วยกันแบ่งปัน และร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ค่าบริหารจัดการ แบ่งเวลาในการดำเนินการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน และทำให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นมีความหลากหลายในเนื้อหา แต่ก็อยู่ในกลุ่มสนใจหรือกลุ่มที่มีปัญหาเดียวกัน

๖) การกำกับดูแล

การกำกับดูแลควรมีทั้งการกำกับดูแลโดยชุมชนกันเอง และการกำกับดูแลโดยอำนาจรัฐ แต่รัฐควรมีการควบคุมเป็นส่วนน้อย และให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการเฉพาะเพื่อออกกฎ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลของการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น

ในการดำเนินงานควรมีกระบวนการในการสร้างเครือข่ายของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น การมีส่วนร่วมของประชาชน การมีสภาผู้ฟัง หรือสมาคม ตลอดจนจรรยาบรรณช่วยกำกับดูแล รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรควบคุมดูแลในด้านอื่น ๆ เช่น องค์กรที่คล้ายกับกบว.เดิม และองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลโฆษณา สำหรับประเด็นการศึกษาควรมีคณะกรรมการดูแลด้านการศึกษา โดยเฉพาะ

๗) แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

ควรมีการส่งเสริมศักยภาพ และการจัดทำแหล่งสารสนเทศด้านเสียง และภูมิปัญญาให้วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ตลอดจนการตั้งสถานีให้มีคุณภาพ เช่น ส่งเสริมการพูดให้ถูกต้อง กำหนดมาตรฐานการผลิตรายการ การจัตรายการ ด้านกฎหมายและจรรยาบรรณ ด้านเทคนิค และอุปกรณ์ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบ

ควรมีการส่งเสริมการอบรมการประกอบกิจการ การบริหารจัดการ การกำกับดูแลกันเอง ส่งเสริมความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการประกอบกิจการ ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ ส่งเสริมให้สื่อภาคประชาชนได้มาตรฐาน รัฐควรสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวิทยุชุมชนเชิงประเด็น ตลอดจนส่งเสริมเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในชุมชน และระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นด้วยกัน รวมทั้งสนับสนุนด้านงบประมาณ

๘) คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

ด้านพื้นที่ หรือการครอบคลุมการให้บริการ ควรมีพื้นที่การบริการที่หลากหลาย โดยไม่จำกัดพื้นที่ หรืออาจเป็นลักษณะโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างกัน การดำเนินงานสามารถมีเครือข่ายทั่วทั้งประเทศ นอกจากนี้การครอบคลุมของสัญญาณ และย่านความถี่จะต้องมีความชัดเจน มีมาตรฐานทางเทคนิค ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ITU-R เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัดควรกำหนดย่านความถี่ที่ชัดเจน และควรจัดกำลังส่งกระจายเสียงเป็น ๓ ระดับ โดยแบ่งตามขนาดเมืองคือขนาดใหญ่

ขนาดกลาง และขนาดเล็ก การจัดสรรคลื่นความถี่ พิจารณาตามความต้องการของชุมชน การรวมตัวกันของ เครือข่าย และการมีอยู่ของคลื่นความถี่ที่สามารถเป็นไปได้จริง

ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ควรจัดสรรคลื่นความถี่ให้กิจการประเภทบริการชุมชน เหมือนกันกับบริการสาธารณะ ส่งเสริมการผลิต และควรมีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นที่มีมาตรฐานในประเทศ ในราคาที่เหมาะสม

๙) แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นต้องเกิดจากความต้องการของคนในชุมชนหรือคนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยชุมชน หรือท้องถิ่นมีความหมายที่ไม่ได้จำกัดด้านพื้นที่ สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน มีอาสาสมัคร เป็นอิสระ ปราศจากกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน แนวคิด เป็นของประชาชน มีการบริหารภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจรรยาบรรณ ศีลธรรม เพื่อประชาชน โดยประชาชน โดยไม่แสวงหากำไร เป็นกระบวนการเรียนรู้ของสื่อภาคประชาชน ตอบสนอง ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ให้สาระข่าวสารความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างเท่าเทียม และส่งเสริม ให้ชุมชนมีความเข้มแข็งตามหลักประชาธิปไตย ช่วยเหลือตนเองได้ มีศีลธรรมจรรยา และยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

วิทยุชุมชนเชิงประเด็นเป็นสื่อที่ช่วยเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจ ความจริง ความงาม เพื่อการดำรงอยู่ของสังคมไทย

ภาคผนวก
รายชื่อผู้ดำเนินการ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ผู้อำนวยการโครงการฯ

๑. นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล ผู้อำนวยการสำนักกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

ผู้กำกับดูแลโครงการฯ

๒. นายตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ

ผู้ช่วยกำกับดูแลโครงการฯ

๓. นางราตรี จุลศิริ ส่วนงานกิจการพิเศษ

ผู้รับผิดชอบโครงการฯ

๔. นายวิทยา ธรรมฤทธิ์ ส่วนงานกิจการพิเศษ

ผู้ร่วมดำเนินการโครงการฯ

ส่วนงานกิจการพิเศษ

๕. นายเอนก จิตจันทร์เพ็ญ

๖. นายวัชรศักดิ์ กิจศึกษา

๗. นายปิยศักดิ์ ธนวิกลิต

๘. นายอัมรินทร์ สวัสดิ์วงศ์

๙. นายพีรพัฒน์ พหลเวชช์

๑๐. นางสาวโอมิตา เดชะราช

ส่วนงานนโยบายและแผนงาน

๑๑. นายอิสรา ชวะพันธุ์

๑๒. นางสาวกตัญญูดา ยายืน

ส่วนงานกฎหมาย

๑๓. นายอำพล ลีอวงค์โอภาส

๑๔. นายปฐมพงศ์ ลิ้มปอังค์

๑๕. นางสาวพนิดา เกตุสิริ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้จัดทำรายงานทางวิชาการ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ผู้ร่วมจัดทำรายงานทางวิชาการ

๒. นางสาวทัญญู ณะวงษ์

๓. นางสาวราภรณ์ วิริยะไชยวงศ์

๔. นางสาววรรณปนาถ เขียมรัมย์

แบบแสดงความคิดเห็น

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”

ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อ – สกุล.....

หน่วยงาน.....

กลุ่ม/ประเด็นความสนใจ

.....

ความคิดเห็น

1. ความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย/ประเภทของใบอนุญาตที่เหมาะสม/คุณลักษณะของผู้ขอใบอนุญาต

.....

2. การบริหารจัดการ (องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ/คน/งาน/แหล่งที่มาของงบประมาณ)

.....

3. การมีส่วนร่วม/การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์ของประชาชน

.....

4. สัดส่วนของเนื้อหา (สาระ บันเทิง และสาระบันเทิง)

.....

5. ความหลากหลาย/แกนหลักของเนื้อหา (สถานีแบบเฉพาะประเด็น/ประเด็นเดียว – สถานีแบบรวมประเด็น)

.....

6. การกำกับดูแล

.....

7. แนวทางการส่งเสริมการประกอบกิจการ (คน/องค์ความรู้ด้านเทคนิค/การดำเนินงาน ฯลฯ)

.....

8. คลื่นความถี่/เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียง/การครอบคลุมของสัญญาณ

.....
.....

9. แนวคิด/หลักการ/ปรัชญา

.....
.....

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๑ ๐๑๕๑ ต่อ ๔๘๑

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)
จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
จำนวน ๔ ครั้ง ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพฯ ขอนแก่น เชียงใหม่ และภูเก็ต

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) กำหนดจัดการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” เนื่องจากการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทำให้มีการประกอบกิจการกระจายเสียงโดยใช้คลื่นความถี่ อีกประเภทหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ “กิจการกระจายเสียงเชิงประเด็น” คือ การประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่ง ซึ่งหมายถึง “กิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตร และการส่งเสริมอาชีพอื่นๆ สุขภาพอนามัย กีฬา หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน”

การสัมมนา ครั้งนี้ เป็นการรับฟังความคิดเห็น เพื่อประมวลข้อมูลทั้งเชิงวิชาการ และข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับเสนอ กสทช. เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตและการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงเชิงประเด็น โดยเป็นข้อมูลที่สอดคล้องต่อสภาพความเป็นจริง และสอดคล้องต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทำให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ เมื่อมี กสทช. ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ก็จะสามารถนำไปปรับใช้ได้ ทำให้สามารถดำเนินการได้โดยเร็ว

กำหนดการจัดสัมมนาจำนวน ๔ แห่ง มีดังนี้

๑	จังหวัดกรุงเทพฯ	๗ เมษายน ๒๕๕๔	โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค
๒	จังหวัดขอนแก่น	๑๙ เมษายน ๒๕๕๔	โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น
๓	จังหวัดเชียงใหม่	๒๖ เมษายน ๒๕๕๔	โรงแรมฮอติเดย์ อินน์
๔	จังหวัดภูเก็ต	๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔	โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงาน กสทช. (ส่วนงานกิจการพิเศษ สำนักกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์) โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๐๑๕๑ - ๖๐ ต่อ ๔๘๑, ๔๘๒

กำหนดการสัมมนาเพื่อรับฟังความเห็น
เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
ในวันพฤหัสบดี ที่ 7 เมษายน 2554

เวลา 08.30 – 16.30 น.

ณ ห้องแกรนด์บอลรูม ชั้น 3 โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค กรุงเทพมหานคร

เวลา	กำหนดการ
8.30 – 9.00 น.	- ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	- กล่าวรายงานโดย นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ กสทช. - กล่าวเปิดงาน และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ โดย กทช. รองศาสตราจารย์ ดร. พนา ทองมีอาคม ปฏิบัติหน้าที่ กสทช.
9.30 – 11.00 น.	- สัมมนา เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” โดย 1. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท 2. ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 3. นายเจษฎา อนุจारी สภาทนายความ
11.00 – 12.00 น.	- รับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม (กลุ่มย่อย)
12.00 – 13.00 น.	- รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30 น.	- รับฟังความคิดเห็น (ต่อ)
14.30 – 16.30 น.	- กล่าวสรุป และปิดงาน

หมายเหตุ : - รับประทานอาหารว่าง 10.30 น. และ เวลา 15.00 น. ในห้องสัมมนา

- สัมมนากลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

- (1) ด้านศาสนา
- (2) ด้านสุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรม
- (3) ด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส

กำหนดการสัมมนาเพื่อรับฟังความเห็น
เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
ในวันที่ 19 เมษายน 2554
เวลา 08.30 – 16.30 น.
ณ ห้องออกคิดบอลรูม โรงแรมพูลแมน จังหวัดขอนแก่น

เวลา	กำหนดการ
8.30 – 9.00 น.	ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	- กล่าวรายงาน โดยนายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล - กล่าวเปิดงาน และกล่าวสรุปแนวคิดหลักการที่สำคัญ โดย กทช. รองศาสตราจารย์ ดร. พนา ทองมีอาคม ปฏิบัติหน้าที่ กสทช.
9.30 – 10.30 น.	สัมมนา เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” โดย 1.นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท 2. ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 3. นายเจษฎา อนุจारी สภาทนายความ 4. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ฤทธิรอด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10.30 – 10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45 – 12.00 น.	รับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม 1. แนวคิด / นโยบาย / การกำกับดูแล วิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็น ของประเทศต่างๆ 2. การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงของประเทศ ไทย ตามทบัญญัติของกฎหมาย 3. แนวโน้ม / ความเป็นไปได้ในการจัดให้มีวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นใน ประเทศไทย 4. กรอบแนวคิด / กรอบกฎหมาย / กรอบเทคนิค วิทยุกระจายเสียง เชิง ประเด็นในประเทศไทย 5. ประเด็นอื่นๆ
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 15.00 น.	รับฟังความคิดเห็น (ต่อ)
15.00 – 15.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
15.15 – 16.15 น.	รับฟังความคิดเห็น (ต่อ)
16.15 – 16.30 น.	กล่าวสรุป และปิดงาน

กำหนดการสัมมนาเพื่อรับฟังความเห็น
เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
ในวันอังคารที่ 26 เมษายน 2554
เวลา 08.30 – 16.30 น.
ณ ห้องธาราทอง โรงแรมฮอติเคย์อินน์ จังหวัดเชียงใหม่

เวลา	กำหนดการ
8.30 – 9.00 น.	- ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	- กล่าวรายงานโดย นายพิชัย สุวรรณกิจบริหาร ผู้อำนวยการส่วนงานออกใบอนุญาต - กล่าวเปิดงาน โดย รศ.ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช.
9.30 – 11.00 น.	- สัมมนา เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” โดย 1. นายกฤษดา โจรนสุวรรณ สำนักงานอัยการสูงสุด 2. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท 3. ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 4. ดร.จิรพร วิทยศักดิ์พันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
11.00 – 12.00 น.	- รับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม (กลุ่มย่อย) กลุ่มที่ 1: ด้านศาสนา ดร.จิรพร วิทยศักดิ์พันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มที่ 2: ด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กลุ่มที่ 3: ด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท นายกฤษดา โจรนสุวรรณ สำนักงานอัยการสูงสุด
12.00 – 13.00 น.	- รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30 น.	- รับฟังความคิดเห็น (ต่อ)
14.30 – 16.30 น.	- กล่าวสรุป และปิดงาน

หมายเหตุ - อาหารว่าง / เครื่องดื่ม เวลา 09.30 น. และ 14.30 น.

กำหนดการสัมมนาเพื่อรับฟังความเห็น
เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย”
ในวันอังคาร ที่ 10 พฤษภาคม 2554
เวลา 08.30 – 16.30 น.
ณ ห้องจามจรี 1 โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน จังหวัดภูเก็ต

เวลา	กำหนดการ
8.30 – 9.00 น.	- ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	- กล่าวรายงานโดย นายตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการส่วนงานกิจการพิเศษ - กล่าวเปิดงาน โดย รศ.ดร.พนา ทองมีอาคม กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช.
9.30 – 12.00 น.	- สัมมนา เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” โดย 1. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ สมาคมคนพิการทุกประเภท 2. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ คณะกรรมการรณรงค์เพื่อการปฏิรูปสื่อ 3. ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 4. นายเจษฎา อนุจारी สภาทนายความ
12.00 – 13.00 น.	- รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 15.00 น.	- รับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม (กลุ่มย่อย) กลุ่มที่ 1: ด้านศาสนา (ห้องจามจรี 1) - นายเจษฎา อนุจारी - รศ.ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) กลุ่มที่ 2: ด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม (ห้องนนทรี) - ผศ.ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ - นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ กลุ่มที่ 3: ด้านเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส (ห้องศรีตรัง) - นายต่อพงศ์ เสลานนท์ - นายกฤษดา โรจนสุวรรณ (สำนักงานอัยการสูงสุด)
15.00 – 16.30 น.	- กล่าวสรุป และปิดงาน

หมายเหตุ - อาหารว่าง / เครื่องดื่ม เวลา 09.00 น. และ 15.00 น.